

nævne, at en saadan Prioritering og endda en højere Prioritering er ganske almindelig. Jeg har saaledes omtalt en Ejendom i det samme Amt. Jeg ved ikke, hvor høj dens Vurdering var; men der var lige saa mange Tønder Hartkorn paa den — Hartkornet komme vi straks til — og der blev sat en Prioritet i den paa 180,000 Kr.

Dog dette Spørgsmaal interesserer mig mindre, fordi det, det her drejer sig om, det, som har bevæget Tinget, og som udenforstaaendes Opmærksomhed er koncentreret om, er dette: at faa paavist, om der i denne Sag er noget i den Grad forkasteligt, at det for det første nødvendigvis kræver den Behandling, som denne Sag her har faaet, og om der her er sket noget, som kommer ind under det, man nærmest vil kalde det kriminelle, hvad det ærede Medlem for Saksikøbing jo har sigtet til, naar han har talt om at indsætte Justitsministeriet i Stedet for Finansministeriet. Jeg vil heller ikke, og det har jeg udtrykkelig udtalt i Gaar, i mindste Maade forsvare den Vurdering, der har fundet Sted. Nu er det saa heldigt, at det ikke er General Bahnson og heller ikke Centralkomiteen, som vurderer Ejendommene, men at denne Vurdering foretages af edfæstede Vurderingsmænd i Viborg Amt, og jeg har udtrykkelig udtalt i Gaar, at disse Vurderingsmænd deroppe i den Periode vurderede temmelig højt, men dog ikke saa vildt, som det ærede Medlem har sagt. Det ærede Medlem udtalte før, at jeg i Gaar havde betegnet hans Tal som splittergale, og det vilde naturligvis have været det ærede Medlem en stor Fryd, om han havde kunnet paavise, at jeg havde regnet fejl, saa kunde Folk maaske gaa hen og tro, at jeg i saa Henseende tilhørte Ventrereformpartiet. Men jeg har naturligvis ikke regnet fejl. Det ærede Medlem oplyser nu, at Gaarden er paa 21½ Td. Hartkorn. Det stod hos Trap i 1889 — saa vidt jeg husker, var det det Aar, han nævnedes — og 21½ op i 290,000 giver virkelig det Beløb, han har nævnet. Jeg maa her virkelig gøre det ærede Medlem min Afbigt. Han har ikke regnet fejl, men han har taget fejl, regnet rigtig med gale Tal. Det ærede Medlem vakte naturligvis baade Tingets og Tilhørernes Munterhed ved den Oplysning; at her stod jeg og slog op i Trap for 1901—02 for at se, hvad Hartkornet var, medens han derimod havde været fornuftigere, idet han havde slaaet op i gamle Trap. Om nu gamle Trap er fra 1889,

ved jeg i dette Øjeblik ikke. Der staar 21½ Td. Hartkorn. Han har altsaa Ret, og der sidder jeg med Regnesmerten. Men det ærede Medlem har ikke Ret, det er mig, der har Ret. Hvis Ejendommen skulde være stegen i Hartkorn, hvis Hartkornet nu skulde være større, end det var i 1889, kan det jo formentlig kun være sket derved, at der er blevet lagt Jord til Ejendommen, og saa maatte den formentlig ogsaa være stegen i Værdi, saa at den Vurdering, der den Gang fandt Sted, maaske endogsaa vilde være for lav nu; i ethvert Tilfælde vilde det ikke være urimeligt, om den Vurdering var sket paa 21½ Td. Hartkorn, naar det var 29 Td. Hartkorn, der var Tale om. Jeg ved ikke, fra hvilken Aargang det ærede Medlems Trap er, jeg ved heller ikke, om gamle Trap staar til Raadighed i dette Øjeblik; men det undrer mig, at det ærede Medlem ikke har søgt til den anden officielle Kilde, jeg nævnedes i Gaar, som jeg har set efter, nemlig Statskalenderen. I Statskalenderen for 1889, det Aar, da Prioriteten optoges, Pag. 23 staar Thaarupgaard opført med 29 Td. Hartkorn. I Statskalenderen for 1890 staar Thaarupgaard ligeledes opført med 29 Td. Hartkorn, og som oplyst i Gaar staar ogsaa i den sidst udkomne Statskalender Thaarupgaard opført med 29 Td. Hartkorn, og jeg kan udtrykkelig tilføje, at jeg ogsaa fra anden Side ved, at dette Tal er det rigtige. Det ærede Medlem maa derfor grundigere forberede sig — han har dog haft 24 Timer — hvis han vil slaa mig ned med Tal. — Denne Imødegaaelse af det ærede Medlem fra min Side paa dette Punkt er altsaa ganske rigtig. Inidlertid er det Spørgsmaal, som det ærede Medlem her har ført ind i Debatten, jo med Hensyn til Stillingen over for Hovedspørgsmaalet er af liden Værdi, medens det for det ærede Medlem har stor Værdi. Jeg har dernæst gjort opmærksom paa og fastholder fremdeles, at Værdien af den vedkommende Tiende omtrent er saaledes, at Vurderingssummen skulde formindskes omtrent med en Snes Tusind Kroner, naar Prisen pr. Td. Hartkorn beregnes. Jeg har endvidere gjort opmærksom paa, at ogsaa det andet Tal nødvendigvis maatte være galt, fordi den ene Sum, som det ærede Medlem stiller over for den anden, er en Vurdering af Hartkorn med Inventar og Besætning, medens den anden Sum, det ærede Medlem nævner, saa vidt jeg ved, er en Sum, som fremkommer uden at medregne Inventar og Besætning. Jeg